

var bekendt med den private Korrespondance, der har været ført mellem den forrige Indenrigsminister og Grosserer Tulinius, om der overhovedet fandtes en saadan Korrespondance i Ministeriet, og om den hele Korrespondance var til Stede. Jeg kan oplyse, at jeg har forefundet en privat Korrespondance mellem den forrige Indenrigsminister og Grosserer Tulinius, og denne skal følge som Bilag, naar jeg en af de første Dage gør Skridt til en retslig Undersøgelse angaaende hele det Forhold, der vedrører den grønlandske Handel. For øvrigt skal jeg her gøre opmærksom paa, at det er en Fejltagelse, naar man har villet paastaa eller give det Udseende af, at den forrige Indenrigsminister har villet modsætte sig en Undersøgelse af hele dette Forhold. Det er ikke Tilfældet. Jeg handler i fuldstændig Overensstemmelse med den forrige Indenrigsminister i denne Sag. Han har gjort Skridt til at lægge hele dette Forhold til Rette, men ved sin Fratrædelse af Regeringen blev han afbrudt deri. Jeg fortsætter og skal altsaa sørge for, at der opstaar fuld Klarhed over hele dette Forhold; der skal intet blive skjult, men man vil forlange Oplysning om alt, hvad der med Rette kan drages ind under dette Forhold. Naar alle Forhør ere sluttede, skulle Sagens Akter blive forelagte det høje Ting.

Endelig var det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) inde paa en Omtale af mine Udtalelser angaaende de humane Love og Forholdet mellem disse og Smaafolk her i Landet, og det ærede Medlem sagde med Rette, at Smaafolk ikke kunne leve af kønne Ord. Han erkendte, at jeg har sagt mange kønne Ord om dette Forhold, men føjede til: „Smaafolk kunne ikke leve af kønne Ord.“ Deri har det ærede Medlem Ret, for kunde de det, vilde det ærede Medlem jo være en uuddømmelig Ernærings- og Velstandskilde for Smaafolk her i Landet. Det, jeg har sagt og villet sige, er ikke kønne Ord, men Spørgsmaal er, hvem af os der har sagt de rette Ord. Jeg har gjort den Betragtning gældende, at de mange humane Love, vi nu heldigvis have faaet vedtagne i de sidste 16—17 Aar, have ikke til Hensigt at være en

Sovepude for Smaafolk og for den arbejdende Befolkning. Nej, disse Love staa som en Haandsrækning og Opmuntring til alle de Mænd og Kvinder, der sætte en Ære i at være fri og selvstændige, ikke ville ligge det offentlige til Byrde, og de skulle — men kun for det Tilfælde, at de vedkommende ikke kunne klare sig ved egne Kræfter, der kan jo indtræde Forhold, der gøre det umuligt for dem at opretholde en selvstændig Stilling, — byde en Haandsrækning til, at Smaafolk kunne bevare deres Selvstændighed og ikke gaa ind under det offentlige Fattigvæsen, saaledes som de skulde tidligere. Det er med den Grundbetragtning for Øje, at jeg med Glæde, saa længe jeg indtager denne Plads, skal administrere de Love af human Karakter, der sortere under Indenrigsministeriet.

Det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann), skal jeg ikke opholde mig videre ved, da jeg nu har gjort Rede for, hvorfor jeg ikke kan imødekomme hans Ønske med Hensyn til at indlemme Lyngby under Københavns Postvæsen. Jeg gentager, hvad jeg sagde forleden, at det forekommer mig, at Postbestyrelsen har strakt sig meget vidt, naar man under Københavns Poststed ikke blot regner København med Forstæder og Frederiksberg, men endvidere har medtaget Steder som Hellerup, Charlottenlund og Gentofte Villabyer; man er derved gaaet saa vidt, som man paa nogen Maade kan forsvare at gaa. Vil man gaa videre, ja, saa skal man ikke blive ved Lyngby og Gentofte Sogne, saa maa man ud over det hele Land og ned sætte Portoen over det hele. Men det er der ikke Raad til, saaledes som Forholdene ere. Det maa blive ved det, som det nu er ordnet.

Det Spørgsmaal, der er rejst af det ærede Medlem fra Aarhus (Samuelson), om Reservepostbudes Stilling i København og udenfor København, skal jeg tage op til nærmere Overvejelse. Jeg skal dog sige til det ærede Medlem, at det ikke er ganske korrekt, naar man mener, der er for faa Reservepostbude fremmede til Postbude. I Finansaaret 1908—09 er for Københavns Vedkommende Antallet af Postbude forøget fra 754 til 823, og for Provinsbyernes Vedkommende i samme Aar er der sket en Forøgelse fra 575 til 642. Det er alt-